

Kayıp Yazar Devam8

– Lütuf VELİ · 19 Temmuz 2011

Tutuklanmaların son dalgasından sonra artık ortam durulmaya başlamıştı.Yetmişin üzerinde tutuklu vardı da henüz mahkemeye çıkmamıştı hiçbirini,neden suçlandıklarını da yönlendirici basın aracılığıyla öğreniyorlardı.Hapishanede belirli saatlerde televizyon seyretmelerine mücade ediliyor bazı kemik yalayıcısı akmedyanın gazetelerinin girmesine izin veriliyordu.Muhafif görünen ya da olan tek bir gazetenin bile okunması cezaevine girmesine mücade edilmiyordu.

Lutfi içerdeki tutukluları izledi ilk günü,özellikle eski ocak başkanı sıcak davranmış,yakınlık göstermişti.İşçi partililer kim olduğunu anlamak istercesine uzak durmuş izlemişlerdi,ordu mensupları ise soğuktu bu yeni gelen kişiye karşı.Lutfi ise hepsine karşı ne yakın ne uzaktı.Çünkü hiçbirisiyle paylaşabileceği ya da paylaştığı bir şey yoktu.Ne siyasi yanı kimliği vardı ne de askeri özelliği...Siyaset onun için vatandı,milletti...Gerisi teferruat.Oysa karşısındaki insanlar bir ideal ve amaç peşindeydi...Başka zamanlarda birbirini görmeye bile dayanamayan gruplar bir dava uğruna buraya düşmüşlerdi.Ülkeyi birlik ve dirlik içinde yönetemeyen gücü bertaraf etmek...en azından yargı öyle diyordu.Ya da dinlemeye takılan telefon görüşmeleri.

Bayram gelmişti ,hem de cezaevinde...İlk günü yakınlarla yapılması gereken açık görüşme bu illetli tutuklulardan esirgenmiş adeta diğerlerinden tecrit edilmişti.Cezaevi yönetiminin belki de bakanın emriyle böyle abes bir uygulama yapılmıştı.İkinci günü bu yanlıştan dönülmüştü de açık görüşmeye mücade çıkmıştı.Herkesin yakını ,avukatı hazırda görüşme yerinde de Lutfi biliyordu ki uzaklardan ne ailesi ne de avukat gelebilirdi.Onun için odadan çıkmak istememişti eski başkanın tüm ısrarlarına rağmen.Odasında bir sigara yakmış,olanları ,olabilecekleri düşünürken İlk günü kendini getiren gardiyan içeri girmiş ve,

-Sevgili hocam odada sigara içmek...demişti ki Lutfi sözünü kesmiş,

-Yasak ,yasak...her şey yasak da ülkeyi satmak,milleti yok saymak yasak değil...Tanrım ne biçim ülkede yarıyoruz.demişti.

-Boşver be hocam,herşey olacağına varır.Niye bu kadar herşeyi dert ediyorsun.

-Haklısın dostum,haklısın...Nemize gerekti bu ülkeyi sevmek...mükafatı işte burası...Birileri gibi bu vatana kin kussak,milleti aşağılasak sanırım başüstünde tutulurduk...Ama yapamam,yapamayız ki.

-Valla hocam bu derin mevzulardan anlamam,bana hangi suçtan kaç ay yatarsın de sana saatini bile hesap edeyim...Ama kim vatansever kim hain bilmem bilemem...ha derin mevzulara daldık da neden geldiğimi unutuyordum.

-Hayırdır sigara yasağını söylemek için gelmedin mi...

-Yok yok yahu hocam,ziyaretçin var adamlar bir saattir seni bekliyor...

-Kimmiş gelen ,kimseyi beklemiyorum ki...

-Valla biri İlyas`mış arkadaşın,öyle söyle dedi .Bir de avukat var galiba...

Lutfi hem şaşırmış,hem de duygulanmıştı.Kardeşi,dostu ,canı İlyas burdaydı ha...Onca yolu,zahmeti çekip hem de avukatla gelmişti.İlyastan başkası da olamazdı,yapamazdı zaten böylesi dostluğu.Kardeşleri bile değildi gelen,İlyas`tı ,gardaşıydı.Hızla üzerini değışti ve koşarcasına görüşme alanına geldi...